

«det tørste støt», Sveriges historiske oppgave er å beskytte den vesterske kultur i Vest-Europa.

Man er i London ikke i tvil om at de fleste ledende svenske militære er stemt for at Sverige hur-

Bulgarsk stjerneregner

Adskillig likhet med det norske ordensregn.

Det kommunistiske Bulgaria har hatt stjerneregner. Visepremierministeren Ivar Mihailoff og krigsministeren Peter Panjtevsky er utnevnt til generaloberster, armeens høyeste grad, og dekorert med Folkerepublikken Bulgarias orden, I. klasse «for utrettelig tjeneste i den bulgarske arme i 27 resp. 25 år». Den jevne bulgarer synes at dette er ganske pusisig. Han vet nemlig at de to herrer forlot Bulgaria i 1923, da de var litt over 20 år gamle og uten noen militær utdanning for så å komme igjen da faren var over i 1944 — og da som sovjetgeneraler. Slik kan karrieren gjøres, når lykken er god. Er det noen som kjenner seg igjen i det norske ordensregn?

kan ha grunn til å spørre seg selv: hvorfor utdanner og utvikler ikke det demokratiske styre virkelig kyn dige politikere i landet?

Under Einar Gerhardsens ledelse har man fullført det samarbeid som Johan Nygaardsvold innledet. De ideologiske motsetninger er ryddet av veien. Arbeiderpartiet har kvittet seg med sin marxisme og hele sin gamle sosialistiske ideologi. Det har tatt ledelsen av en aktiv utenrikspolitikk, som riktignok har spilt tet Norden, men som har samlet de parlamentariske partiene om en felles linje. Det har likeledes tatt ledelsen av en aktiv rustningspolitikk, som har samlet partiene og fjernet alle gamle motsetninger på dette felt. Det har representert en faglig-økonomisk forsonings- og utjevningpolitikk. Fortidens skarpeste konfliktspørsmål er lykkelig eliminert og der er etablert et samarbeid også på de felter, hvor dette i 1930-årene syntes minst sannsynlig. Forutsetningen har vært at Arbeiderpartiet hadde ledelsen, satt med ansvaret og hadde forbrukt sin fortids dynamiske kraft. Samt at opposisjonen har bestått av mer og mindre forbrukte fortidspartier uten evne til å formulere selvstendige programsetninger, uten noen dynamisk vilje, uten tro på sin egen framtid og uten menn som kunne føre en strid med dimensjoner og dypere innhold.

Bare omkring den økonomiske politikken har der stått virkelig strid. Arbeiderpartiet har ført sin «plan-økonomi» fram til en klar og ubetinget fiasko, et sammenbrudd for det sosialdemokratiske alternativ til kommunistisk statskapitalisme og konservativ liberalisme. Opposisjonen har hevdet en forsiktig økonomisk liberalisme, — men den har selvsagt vært hemmet av å ha slike «planøkonomer» som direktør Thagaard innen sine egne rekker.

Dette er det eneste punkt hvor motsetninger av betydning er kom-

ideologi

Og verdenssosialismen er dermed inne i en alvorlig krise, sier Tito teoretikeren Djilas

Titos ledende marxistiske teoretiker, minister uten portefølje og medlem av politibyrået, Djilas, sier, at en alvorlig krise har rammet sosialismen over hele verden. Krisen skyldes først og fremst, at Sovjet-Russland har forlatt den sosialistiske ideologi. De russiske ledere har allerede begynt å slå inn på en vei som fører til en ny reaksjonær ideologi og reaksjonær aggresjon og utslagning. Alt som Stalin sier utgis for vitenskap og almen teori, men Stalins teorier er usosialistiske, umarxistiske og uvitenskapelige. — Det var en kall dusj for de rett troende, men det er kanskje fra Titos land at fornyelsen skal komme, og kanskje derfor kurtiseres han av vest maktene som en vordende bundsførvand. Det var en gang en mann som sa: Alt flyter. Vi kan visst med god samvittighet bruke hans ord idag, vi som har evne til å se sammenhengen mellom den gamle kapitalisme og sosialismen i begges blindhet.

met tilsyne. Ellers synes en viss nasjonal samling å være fullbyrdet.

Nå finnes der noen som står uten for denne utviklingen. Der finnes stalinister. Og der finnes «europelister»!

Der finnes dem som forkaster disse års historieforskning og fordømmer deres «rettsoppgjør». Som heller ikke i dag tror at den foreldede forfatningsformen er framtidens. Som er overbevist om at den småborgerlige sosialdemokratismen som ennå har overlevet i noen nord vesteuropiske land bare er den døende utløper på en bevegelse som for noen årtier siden var den sterkeste dynamiske bevegelse i Europa. Som ikke ønsker å se landet amerikanisert, og som tror at den virkningsfulle vei til å hindre det, er den europeiske samling som sosialdemokratene saboterer.

Der finnes dem som gjerne vil bli ferdig med myten om «seiren» i annen verdenskrig, dem som formår å erkjenne Europas katastrofale nederlag, dets tapte verdensherredømme, ulykken ved Tysklands ødeleggelse, tragedien ved den rooseveltske utleveringspolitikk og som ennå håper på en Europas regenerasjon og samling, fornyelse og selvheldelse. Der finnes dem som drømmer om at Europa ennå skal vinne tilbake så meget av sin kraft at det ved forenede krefter skal tvinge fienden tilbake fra de skanser som den rooseveltske politikk har utleverert ham. Som ennå tror på en ny-skapende kraft i den gamle verdensdel.

De må forstå at der ikke er grunn for deres ideer i dag. Norge gjennomlever en periode hvor samlingen fra 1930-årene fullbyrdes og hvor det sist tilkomne av fortidens store partier, Arbeiderpartiet, er ved å fullføre sin historiske misjon og forbruke sine krefter, mens dets ideologiske oppløsning skrider frem ad og dets opprinnelige klassekraft ebber ut.

Privat til «8. Mai» fra Hamburg.

I vesttyske finanskreter følger man med oppmerksomhet det hollandske førstestemmers behandling av regjeringens forslag om opphevelse av krigstilstanden med Tyskland. I Vest-Tyskland er man skuffet over at den hollandske regjering har foreslått at de konfiskatoriske tiltak overfor privat tysk eiendom skal godkjennes ved lov.

Det hollandske katolske folkeparti har fremhevet at denne fremgangsmåte er uheldig. Holland er interessert i et godt forhold til Tyskland, idet de hollandske interesser i Tyskland er større enn de tyske interesser i Holland.

Dette gjelder forøvrig også slike land som Danmark og Norge, uttales det i vesttyske finanskreter. Nederlandske forsikringsselskaper er sterkt interessert å oppta samarbeidet med Tyskland, og det samme gjelder norske og danske selskaper. Man håper derfor i Vest-Tyskland at det i alle disse land vil heve seg røster til fordel for en fair behandling av tysk privat eiendom, uansett hvilke tiltak som er truffet i tidsrommet 1945—51.

Krigsforbrytere og gerilja-krig

Mange tiltak som tyske offiserer måtte ta under krigen kommer i dag i et helt annet lys

Privat til «8. Mai» fra New York.

Under denne overskrift behandler den amerikanske oberst K. C. Arnade partisankrigens folkerettslige problemer i et jødisk uketidskrift som utkommer i New York og som heter «Aufbau/Reconstruction».

Obersten spør hvordan en ansvarlig offiser kan beskytte sin avdeling og sine forbindelseslinjer bakover mot sivilbefolkningen uten å bli dømt som krigsforbryter av seierherren — etterpå. Obersten gjennomgår Haagkonvensjonens bestemmelser og sier at Sovjet-Samveldet jo ikke er medlem av konvensjonen. En hvilken som helst stridsmakt som befinner seg i krig inne i Russland står derfor overfor et fryktelig valg. Den må selv følge Haagkonvensjonen, mens russerne kan gjøre alt hva de ønsker. En slik situasjon er utålelig. Mange tiltak som tyske offiserer måtte treffe under den annen verdenskrig kommer derfor i dag i et helt nytt lys, sier obersten. FN-troppene har under kampe i Korea også måttet evakuere sivilbefolkningen fra mange bygder, tilføyer han.

Dansk kjempebunker for kunstsatter

I nærheten av København skal det bygges en kjempebunker på 2000 kubikmeter av armert betong, hvor Danmarks største kunstsatter skal anbringes i tilfelle en krig. Bunkeren er beregnet til 1,4 mill. kr.

og lindring for den som har begått handlingen. Men i det lange løp lar oppklaringen seg ikke stoppe. Der vil før eller senere komme en regnskapets dag. Man skulle tro at også elle «eksekutører» som har opptrått korrekt — og det må vel være de fleste? — med glede ser fram til en slik dag. Så vil de kunne bli renvasket for den mistanke som nå kanskje hviler over dem og plager dem. Så får straffen komme over dem som virkelig har begått forbrytelser. Det er vel tanken på en mulig regnskapets dag som har fått enkelte av de impliserte til å fortvile. Samvit-

a ta andres liv — står klare krever å få vite sannheten.

De uskyldige kvinner og barn som har mistet sin forsørger og far, men sitter igjen med skammen og vanæren, lider i stillhet. Så dem hører «samfunnet» lite til.

Skulle det ikke snart være på tide å lufte litt ut i denne lumre tåkeheim? Å skille klinten fra hveten, de uskyldige fra forbryterbanden? Slik som det gjøres i Danmark.

Vårt land kan ikke være bekjent av å drive negerjustis i mannsaldrer framover.

Hoar Hovden.

Stortinget eller regjeringen har intet å si LO og Arbeidsgiverforeningen avgjør alt Er folket klar over dette?

I bladet «Kontakt», som oppfattes som et slags ideologisk talerør for den sosialistiske bevegelse, skriver Trygve Bull om LO's dirigering av regjeringen og dermed av politikken her i landet bl. a.:

«Det som fagorganisasjonen og Arbeidsgiverforeningen er kommet overens om, er det bare komisk å tenke på at Storting eller endog regjeringen skulle endre noe ved. Det som samarbeidskomiteen mellom partiet og landsorganisasjonen har bestemt seg til skal være bevegelse-

sens politikk, kan ikke stortingsmennene gjøre om. De kan murre — men truer de med å appellere til urvelgerne, blir de jo snart klar over at det ikke er urvelgerne som bestemmer om de skal bli stilt opp igjen ved neste valg, men et partiapparat som beherskes fra oven gjennom et hierarki av lønede sekretærer og journalister, bra og hederlige folk, men folk hvis sosiale karriere avhenger av deres lojalitet mot ledelsen».

Når vi leser ovenstående, kommer vi til å minnes noen strofer av Arne Garborg:

Men vite skal me
og vonne visst
at ånd må vinne
på troll til sist
og vit på den arge villskap.

Så lat oss tru
og stride som menn,
for trui er
som det skrivi stend
den makt som vinner på verdi.

Koreakrigen sett fra den annen side Hva FN-troppene har tapt

«Pravda» offentliggjorde 28. mai følgende melding fra Den koreanske folkearmes overkommandø:

I den siste tid har Folkearmeens tropper under gjensidig operasjoner med kinesiske frivillige tilføyd 11 amerikanske regimenter, en engelsk og en tyrkisk brigade og 6 Li Syn-Man-divisjoner betydelige tap.

Fiendens tropper har lidt følgende tap i drepte og sårede: den amerikanske arme — 12,926 mann, den engelske arme 5,599 mann; de franske tropper — 522 mann; de tyrkiske tropper — 900 mann; de fillippinske tropper — 582 mann og Li Syn-Man-armeen — 26,349 mann. Ialt i drepte og sårete 46,878 mann.

Tilfangetatte: 1447 amerikanere, deriblant sjefen for den 2. amerikanske divisjons 23. regiment; 1286 englendere, deriblant sjefen for et infanteriregiment og sjefen for en særbatjon; 12,915 Li Syn-man-soldater, franskmenn, tyrkere, fillippinere og Kuomingtang-soldater, deriblant sje-

overvunnne tyske soldater og en halv meter. Fundamentet er forlenget støpt ferdig, og sokkelen som skal lages av 300 steinblokker og med inskripsjoner på russisk og norsk, vil antagelig bli montert i sommer. (Morgenbl. 14. 6. 51).

VED VALGENE

I Italia fikk det «nyfascistiske» parti en voldsom stemmefremgang. I de 26 provinshovedsteder fikk partiet kun 32,000 stemmer ved forrige valg, mens det denne gang fikk mye over 100,000 stemmer. Kommu nistenes stemmetall økte også litt, mens de vestlig-demokratiske partiers blokk, hadde en betydelig stemme nedgang. (Politiken, 13. 6. 1951).

ETTER EN KONFERANSE

I London er det framsatt forslag om sammenslutning av Nord- og Syd-Rhodesia og Nyasaland til en federasjon tilsluttet det britiske samveldet. Landet vil bli kalt Britisk Central-Afrika. Det nye landet vil få mere enn 6 mill. innbyggere, hvorav 170,000 europeere. De viktigste produkter er gull, sølv, koppar, tinn, the og tobakk. «Daily Express 14. 6. 51».

DET KOMMUNISTISKE KINA

vil nu i øket grad bli satt på krigsfot, fremgår det av en rekke forordninger, som Peking-regjeringen har utstedt. I følge disse forordninger vil følgende skritt bli tatt:

1. Sikkerhetspolitiet vil få utvidede fullmakter for å hindre, at statshemmeligheter avsløres
2. Fruktsommelige kvinner vil bli beordret til å ta lettere arbeide. Tidligere kunne de få ferie i et par uker.
3. Utdannelsen av leger og ingeniører vil bli fremskynnet.
4. Frivillige pengeinnsamlinger til innkjøp av krigsmateriell vil bli gjennomført over hele riket. (Politiken, 13. 6. 51).

FRU RIBBENTROP

enken etter utenriksminister Ribbentrop, har anlagt sak mot et champagnefirma i Bayern, fordi firmaet ikke vil godta hennes sønn Rudolf, som partner, på tross av en kontrakt fra 1942. Fru Ribbentrop er søster til firmaets forrige innehaver. (Daily Express, 14. 6. 51.)

AVDØDE ARBEIDERPARTIUTEN -

RIKSMINISTER Ernest Bevin testamentet viser at han etterlot seg 13,578 pund (ca. 271,560 kr.) Hele hans formue går til hans enke. (Morgenbladet, 16. 6. 51.)

fen for Li Syn-man-armeens 2. og 3. regiment. I alt er 15,648 fiendtlige soldater og offiserer tatt til fange.

Det er tatt som bytte 775 kanoner av forskjellig kaliber, 30,089 geværer, 106 luftvern-maskingeværer, 347 tunge maskingeværer, 692 lette maskingeværer, 12,133 automatiske våpen, 1236 biler, 29 panserbiler, 60 tanks, 486 felttelefoner, ammunisjon og annet krigsbytte er under opptelling.

Av fiendens tekniske kampmidler er det tilintetgjort 241 biler, 13 panserbiler og 134 tanks. Over 100 av fiendens fly er skutt ned og over 50 skadet.